



Ernest



Knud Sehested.

Kammerherre *Knud Sehested* er efter en langvarig Sygdom, hvis første Virkninger allerede sporedes i Efteraaret 1908, og som fra den 15. April i Aar bandt ham til Sygelejet, Lørdagen den 28. August afgaaet ved Døden. Han stred mod Sygdommen med sin kraftige Konstitution, sin stærke Energi, sin Vilje til at leve; fængslet til Dødslejet lod han sig føre fra København over til sin Ejendom Addithus, hvor han i den friske og styrkende Skovluft haabede at hente Lindring og Helbredelse. Selv ventede han ikke Døden, og for vor menneskelige Betragtning har den kaldt ham herfra sørgelig tidlig, thi efter Aarenes Tal var han langt fra Alderdom, og endnu syntes der at ligge en rig og nyttig Virksomhed foran ham. Vort Landbrug har ved hans Bortgang mistet en af sine ypperste Mænd. Hvor dets Sager samles, drøftes og afgøres, var han en Raadgiver og Fører, hvis Plads vel lader sig udfylde, men hvis Virksomhed vanskelig lader sig erstatte.

Knud Sehested hørte til en gammel dansk Adelsslægt, der oprindeligt havde hjemme i Vendsyssel. Medlemmer af Slægten have i fordums Tider deltaget i Kampene rundt om paa Europas Slagmarker, som Landsdommere i Jylland forsvaret Retten og røgtet Loven eller inden for Riget beklædt høje Embedsstillinger. Der var noget i *Sehesteds* ranke og kraftige Skikkelse med det smukke Raceansigt, der uvilkaarlig førte Tanken hen paa disse hans

gamle Aner. Han var i lige Linje en Ætling af Mænd, der forstod sig paa ridderlig og mandig Færd og der kunde handle klogt og forudseende.

Han fødtes den 4. December 1850 paa det 100 Aar tidligere oprettede Stamhus Broholm. Forældrene vare Kammerherre, Hofjægermester *Niels Frederik Bernhard Sehested* († 1882) og *Charlotte Christine* (en Datter af Kammerherre, Oberst *Linde*). Den energiske og impulsive Fader var en dygtig Landmand og Administrator med en sjælden retlinjet og retskaffen Tankegang, for hvem »det almindelige bedste stod som Endemaal for al Virksomhed«. Ikke faa Karaktertræk hos Sønnen ere sikkert en direkte Arv fra Faderen.

Sammen med sine talrige Brødre gik *Knud Sehested* i Herlufsholm Skole og blev Student derfra 1869. Fem Aar senere var han juridisk Kandidat, 1876 blev han Volontør i Indenrigsministeriet, 1893 var han avanceret til Kontorchef, og da Loven af 15. Januar 1894 havde bemyndiget Regeringen til at ansætte en Departementschef for et Landbrugsdepartement, udnævntes *Sehested* d. 1. Juni 1894 hertil. Og da Landbrugsministeriet blev oprettet ved en Resolution af 22. Maj 1896, udnævntes han under samme Dato til Landbrugsminister i det *Reedtz-Thottske* Ministerium.

Det var unægtelig en hurtig — nogle mente for hurtig — Carrière i Løbet af 3—4 Aar at passere Stadierne Fuldmægtig — Kontorchef — Departementschef — Minister, og at dette hastige Avancement ikke bidrog til at formindske *Sehesteds* Selvfølelse turde være givet. Hans Udnævnelse til Danmarks første Landbrugsminister hilstes med Glæde af Landbruget. Ikke blot havde dette med Ministeriets Oprettelse faaet et længe næret Ønske opfyldt, men det havde til Minister faaet en Mand, der i sin tidligere Embedsvirksomhed havde erhvervet Indsigt i, hvad der fra Statens Side kunde og burde gøres for Landbruget, der nærrede en levende Interesse for dette og med stærke Baand var knyttet til det — selv ejede han

Addithus med ca. 1000 Tdr. Land Skov ved Silkeborg og Tøstrupgaard ved Kolind.

Kun i ét Aar, til den 23. Maj 1897, beklædte *Sehested* Landbrugsministerens Stilling, men i dette Aar vandt han Landbrugets Tillid. Han havde levende Forstaaelse af, at skulde hans Virksomhed blive Landbruget til fuld Gavn, maatte dens Tyngdepunkt ligge i det faglige. Han betragtede sig derfor først og fremmest som F a g m i n i s t e r e n, der burde støtte sig til Landbrugets Organisationer. Dette betonedes han klart i den Programtale, han holdt ved Agrarforeningens Generalforsamling i Odense 1896, og i hvilken det bl. a. hedder: »Jeg opfatter Landbrugsministernes Opgave saaledes, at han maa have Planer til Landbrugets Fremme færdige til Gennemførelse paa alle Punkter, hvor en Fremmarch under givne politiske Forhold lader sig udføre med Udsigt til Sejr, hvorhos han maa vogte paa det Øjeblik, da en Fremrykning paa det ene eller det andet Punkt kan finde Sted, og naar Øjeblikket er der, da uden Betænkning mobilisere og lade Opmarchen ske.. Om jeg som Minister vil kunne udrette noget godt for Landbruget, kan kun Tiden vise, men ét forekommer mig sikkert, at den første Betingelse for, at Landbrugsministeriet skal kunne løse sin Opgave, er denne, at det har en i faste Rammer ordnet Organisation af det ledende Landbrug at støtte sig til i faglig som i politisk Henseende«. *Sehested* havde nu ikke blot Forstaaelsen af, hvorledes en frugtbar Landbopolitik burde fremmes, men ejede ogsaa Evnen til at gennemføre den. I et Forredrag, han holdt i Brædstrup den 18. Juni 1898 om landøkonomiske Forskudsforeninger, udtalte han bl. a. »Jeg mindes med Glæde den Dag, da jeg med en lille Kreds af Folketingets Medlemmer førte en fuldt ud saglig, af politisk Lidenskab ganske uberørt Forhandling om Lovforslaget om landøkonomiske Forskudsforeninger. Thingets Storpolitikere havde, trætte af en forudgaaende, langvarig Forhandling om et af de store Lovforslag, trukket sig tilbage, en Del Medlemmer havde fjærnet sig fra Salen, andre sad uin-

teresserede paa deres Pladser eller havde samlet sig til private Samtaler i Vinduesforbygningerne, medens Bønderne tilvenstre og tilhøjre søgte og fandt Forstaaelse med mig om denne Sag Kunde vi snart naa frem til en politisk Periode, i hvilken Forhandlinger som denne høre til det daglige Brød paa Rigsdagen, medens de store Ord, de buldrende Talemaader og de golde Stikord gemmes til højtidelige Lejligheder, saa var der endnu Haab om, at Arbejdet paa Rigsdagen kan blive til virkelig Støtte for en sund Udvikling af Samfundets ideelle og materielle Livsbetingelser«. I sin Ministertid fremsatte *Sehested* ikke færre end 9 vigtige Lovforslag vedrørende Landbruget. Af disse lykkedes det ham at faa følgende 4 gennemførte: Om Jords Udstykning og Sammenlægning, Tilsyn med Udførsel af fersk Kød, Fabrikation og Forhandling af Margarine og om Vands Afledning og Benyttelse, medens de 5 Lovforslag, han forberedte, men som det blev forbeholdt hans Efterfølgere at gennemføre, angik Handel med Gødnings- og Foderstoffer, Tilvejebringelsen af Jordlodder for Landarbejdere, Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger, Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg samt landøkonomiske Statskonsulenters Lønning. Desuden forelagde han 3 Lovforslag vedrørende Fiskeri i salt og ferskt Vand.

Da Ministeriet *Reedtz-Thott* faldt, da den af det inaugurerede Landbopolitik foreløbig standsede og *Sehested*, med Titel af Kammerherre, maatte forlade den Ministertaburet, som han med saa stor en Dygtighed havde beklædt, modtog han mange Beviser paa Landbrugets Paaskønnelse. De samvirkende danske Landboforeningers Forretningsudvalg udtalte saaledes i en Adresse Haabet om, at hans »Dygtighed, Energi og nøje Kendskab til Landbrugets Kaar og dets Krav ogsaa i Fremtiden maa finde rig Anvendelse til Gavn for Landbrugets Udvikling«.

Dette Haab skulde snart gaa i Opfyldelse. Da Kammerherre *Castenschiold* til Borreby ved Landhushold-

ningsselskabets Generalforsamling 1897 og Kaptajn *la Cour* i Januar Maaned 1898 nedlagde deres Mandater som Præsidenter i Landhusholdningsselskabet, skulde der vælges 2 ny Præsidenter, og paa Bestyrelsesmødet i Februar Maaned vedtoges det at opfordre Medlemmerne til at stemme paa Kammerherre *Sehested* og Hofjægermester *F. Friis*. De 2 Herrer valgtes da ogsaa til Præsidenter. I Juni Maaned samme Aar oprettedes Statens Planteavlsudvalg, der som bekendt bestaar af 3 Medlemmer, af hvilke det ene Medlem, der fungerer som Udvalgets Formand, vælges af Landhusholdningsselskabets Præsidium; Valget faldt paa *Sehested*. Han beklædte ogsaa andre Tillidsposter i Landbruget. Da saaledes Dansk Landbrugsmuseum i 1906 overgik fra Landhusholdningsselskabet til Staten, beskikkede Landbrugsministeriet ham til Formand for Musæets Bestyrelse. Og i 1905 overdrog Ministeriet ham i hans Egenskab af Præsident i Landhusholdningsselskabet Hvervet som Danmarks officielle Delegerede ved det forberedende Møde i Rom angaaende Oprettelsen af det internationale Landbrugsinstitut, ligesom han Aaret efter udnævntes til Danmarks Repræsentant ved Institutet og »til at varetage de med dette Hverv forbundne Forretninger saavel her i Landet som i Rom«. Kammerherre *Sehested* forestod altsaa Landbrugsinstitutets danske Bureau, der foreløbig har Hjemsted i Landhusholdningsselskabet. Han var fremdeles Formand for Det kgl. danske Haveselskab og for Foreningen: »De danske Atlanterhavsoer«, og han havde Sæde i flere andre Foreningers og Selskabers Bestyrelser.

For Kammerherre *Sehested* var disse mange repræsentative Poster ikke Sinecureposter. I Kraft af sin Dygtighed og sociale Stilling kunde han gøre sig gældende, og han vilde gøre sig gældende. Han ejede en stærk Pligtfølelse parret med en levende Trang til Virksomhed, og som en Følge af sin Begavelse, Arbejdsdygtighed og Energi blev han baade en Fører og en Arbejder, der villig bar sin Del af Dagens Møje i de Selskaber og Virksomheder, i hvis Ledelse han tog Del. Kammerherre *Sehe-*

steds udprægede logiske Sans gav ham et sikkert Herredømme over de mest udviklede Sager, han havde et skarpt Blik for Realiteter, en paa mange Omraader med en omfattende Viden underbygget praktisk Sans og en sikker Hukommelse. Han blev da for dem, der arbejdede sammen med ham, en Fører, hvis Overlegenhed man villig erkendte, hvad der selvfølgelig ikke er ensbetydende med, at man altid fandt, han havde Ret. Men ogsaa i Kraft af sin Personlighed var han en Høvding, hvor Mænd samledes. Han ejede en myndig Resoluthed i Ord, Meninger og Handlinger, og hvor han mødte frem, tog han, ikke blot rent figurlig set, en anelig Plads op. Men nægtes kan det ikke, at hans Optræden til Tider kunde være *for* bestemt, hans Væsen ikke blot myndigt, men ogsaa noget afvisende overfor anderledes tænkende. Han havde vanskeligt ved at forlige sig med Opposition, og selv hvor denne var rent saglig, opfattede han den ofte som personlig. Han var ikke nogen blød Natur, men han var en god Mand med Følelse for Menneskeskæbner, han forstod at værdsætte Dygtighed, Flid og Ærlighed, og han var selv i alle Livets Forhold fuldt ud at stole paa.

I vor udprægede individualistiske Tid — med dens ensidige Hævden af Individets Ret og Frihed, med dens mange midtpunktflyvende Kræfter og med de enkelte Samfundsklassers ofte egoistiske Bestræbelser — ejede Kammerherre *Sehested* en stærkt udviklet Samfundsfølelse. For ham vejede Samfundet langt mere til end den enkelte Stand, og naar han følte varmt for Landbruget og betragtede sig som dettes Talsmand, var hans Gøren og Virken altid samtidig ledet af Samfundshensyn. Han vilde, først som Minister senere som Landbrugets Tillidsmand, vel være med til at fremme en kraftig Landbopolitik, fordi Landbruget faktisk er det bærende og nærende Erhverv i Danmark, men han gik aldrig med til at begunstige en ensidig Klassepolitik, der kunde skade Hensynet til *salus publica*.

Og han ejede Samfundsmenneskets stærke Fædre-

landskærlighed, han opfattede Nationen og dens Kultur som Produktet af en tusindaarig, ejendommelig Udvikling, der burde fortsættes ikke alene med naturlig Hensyntagen til Tidens Krav, men ogsaa til de historisk givne Forudsætninger. Han var derfor baade en konservativ og en radikal Mand: konservativ, for saa vidt som han vilde bevare alt, hvad han betragtede som sundt og godt i det overleverede, radikal, for saa vidt som han vilde fjærne alt, hvad han opfattede som forbenet og daarligt.

I Ledelsen af Landhusholdningsselskabet kom den konservative Side af Kammerherre *Sehesteds* Karakter i Forgrunden, idet han følte sig stærkt bunden til Selskabets gamle Traditioner. Han vilde, at man skulde bevare ikke blot dets gamle Formaal og dets gennem de vekslende Tider med Ære hævdede Standpunkt, at det skulde arbejde for det Heles Vel uden først smaaligt at se paa sin egen Fordel, men han holdt ogsaa fast ved dets gamle Arbejdsmethoder. De *Werlauff'ske* Ord: »Jeg hader Forandringer, selv om de ere til det bedre«, rinder En her uvilkaarligt i Hu.

Kammerherre *Sehested* var stolt over at høre til en gammel dansk Adelslæg, og Bevidstheden herom bidrog sit til at give ham den selvbevidste Optræden og den ranke Ryg, men den gav ham ogsaa noget andet og mere. Hans Fader havde som gift og Familieforsørger frivillig deltaget i Felttoget 1848, og som for Faderen var det for Sønnen en Lov, at »Adel forpligter« og »sit Fædreland skylder man alt«. Ved *Sehesteds* Død er vort paa Karakterer fattige Samfund bleven en ridderlig og udpræget Karakter fattigere.

H. Hertel.
